Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0270

Wykonalność 28. systemu opodatkowania i jego potencjał w zakresie wsparcia konkurencyjności UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2026 r. w sprawie wykonalności 28. systemu opodatkowania i jego potencjału w zakresie wsparcia konkurencyjności UE (2025/2211(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 4 ust. 2 lit. a), art. 5, 6 lit. g), art. 50, 113, 114 ust. 1, art. 115, 116 i 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając wniosek Komisji z dnia 18 marca 2026 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie korporacyjnych ram prawnych 28. systemu prawnego – „EU Inc.” (COM(2026)0321),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 stycznia 2026 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie 28. systemu prawnego: nowe ramy prawne dla innowacyjnych przedsiębiorstw[1];

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 października 2025 r. pt. „Program prac Komisji na 2026 r. Decydujący moment niezależności Europy” (COM(2025)0870),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 marca 2025 r. pt. „Unia oszczędności i inwestycji. Strategia na rzecz zwiększenia zamożności obywateli i konkurencyjności gospodarczej w UE” (COM(2025)0124),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 stycznia 2025 r. pt. „Kompas konkurencyjności dla UE” (COM(2025)0030),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 maja 2025 r. pt. „Unijna strategia na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up. Wybierz Europę na start i rozwój” (COM(2025)0270),

– uwzględniając sprawozdanie Maria Draghiego z dnia 9 września 2024 r. na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności

[1] Teksty przyjęte, P10_TA(2026)0002.

(sprawozdanie Draghiego),

– uwzględniając sprawozdanie Enrica Letty z dnia 17 kwietnia 2024 r. zatytułowane „Much more than a market” [Znacznie więcej niż rynek],

– uwzględniając wniosek Komisji z dnia 12 września 2023 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie działalności gospodarczej w Europie: ramy opodatkowania dochodu (BEFIT) (COM(2023)0532),

– uwzględniając swoje stanowisko z dnia 13 listopada 2025 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie działalności gospodarczej w Europie: Ramy opodatkowania dochodu (BEFIT)[2],

– uwzględniając wniosek Komisji z dnia 12 września 2023 r. dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej system opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw i zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE (COM(2023)0528),

– uwzględniając swoje stanowisko z dnia 10 kwietnia 2024 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady ustanawiającej system opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw i zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE[3],

– uwzględniając wniosek Komisji z dnia 25 października 2016 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0683),

– uwzględniając wniosek Komisji z dnia 25 października 2016 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0685),

– uwzględniając wniosek Komisji z dnia 11 maja 2022 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie ustanowienia przepisów dotyczących ulgi służącej przeciwdziałaniu zjawisku uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego oraz w sprawie ograniczenia możliwości odliczania odsetek do celów związanych z podatkiem dochodowym od osób prawnych (COM(2022)0216),

– uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 18 marca 2026 r. w sprawie definicji innowacyjnych przedsiębiorstw, innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up i innowacyjnych przedsiębiorstw scale-up,

– uwzględniając badanie Eurobarometr Flash 559 z okresu od lutego

---

2 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0268.

3 Dz.U. C, C/2025/1326, 13.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1326/oj.

do kwietnia 2025 r. pt. „Startups, scaleups and entrepreneurship” [Przedsiębiorstwa typu start-up, przedsiębiorstwa scale-up i przedsiębiorczość],

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 19 marca 2026 r.,

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A10-0167/2026),

A. mając na uwadze, że choć UE jest największym zintegrowanym rynkiem na świecie liczącym ponad 450 mln konsumentów, traci przewagę konkurencyjną[4] z powodu połączenia słabości strukturalnych z coraz intensywniejszą globalną konkurencją o kapitał, przedsiębiorstwa i talenty oraz złożonymi i rozdrobnionymi ramami regulacyjnymi;

B. mając na uwadze, że konkurencyjność gospodarcza – leżąca u podstaw większości kluczowych polityk UE i stanowiąca pilny priorytet polityczny, czego wyrazem są integracja rynku wewnętrznego, wzrost wydajności, znaczne inwestycje publiczne i prywatne oraz transformacja cyfrowa i ekologiczna – może wzmocnić dobrobyt UE poprzez tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, utrzymać nasz model gospodarczy i społeczny, a w konsekwencji poprawić jakość życia naszych obywateli i społeczeństw;

C. mając na uwadze, że według szacunków bariery w handlu wewnętrznym na jednolitym rynku UE odpowiadają stawce celnej wynoszącej 44 % dla towarów i 110 % dla usług[5], co nadal stanowi istotną przeszkodę dla rozwoju przedsiębiorstw i inwestycji w UE, uwydatnia koszty fragmentacji regulacyjnej oraz potrzebę przejścia na bardziej zintegrowane, uproszczone i ambitne ramy;

D. mając na uwadze, że możliwość osiągnięcia większej harmonizacji w dziedzinie opodatkowania i ram regulacyjnych pozostaje ograniczona wymogiem jednomyślności mającym zastosowanie w tym obszarze polityki; mając na uwadze, że dalsza harmonizacja i pogłębienie rynku wewnętrznego mają zasadnicze znaczenie, by zwiększyć konkurencyjność UE oraz ograniczyć obciążenia administracyjne i koszty transgranicznej działalności gospodarczej; mając na uwadze, że zmniejszenie luk prawnych umożliwiających agresywne planowanie podatkowe i inne praktyki unikania opodatkowania powinno odegrać istotną rolę w zwiększaniu konkurencyjności UE,

---

4 M. Draghi: „The future of European competitiveness” [Przyszłość europejskiej konkurencyjności], 2024 r.

5 Przemówienie Alfreda Kammera, dyrektora Departamentu Europejskiego Międzynarodowego Funduszu Walutowego, wygłoszone 16 grudnia 2024 r. pt. „Wybór Europy: polityka na rzecz wzrostu i odporności”.

jak przewidziano w programie „Jedna Europa, jeden rynek”;

E. mając na uwadze, że wzmocnienie konkurencyjności Unii jest ściśle powiązane z umacnianiem jej autonomii strategicznej i zdolnością do ograniczania zewnętrznych zależności gospodarczych w sektorach strategicznych i krytycznych;

F. mając na uwadze, że utrzymujące się rozdrobnienie ram regulacyjnych między państwami członkowskimi hamuje strukturalnie przedsiębiorstwa w całej UE, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), przedsiębiorstwa typu start-up i przedsiębiorstwa scale-up, oraz ich potencjał innowacyjny; mając na uwadze, że zróżnicowanie przepisów i podatków oraz związane z nim koszty poruszania się w nieznanych, odrębnych i często niekompatybilnych środowiskach krajowych utrudniają ogólnoeuropejskie finansowanie i zwiększanie skali działalności przedsiębiorstw, oraz mając na uwadze, że należy pilnie usunąć tę lukę w konkurencyjności[6]; mając na uwadze, że sprzyjające, przewidywalne i proporcjonalne otoczenie regulacyjne ma zasadnicze znaczenie dla umożliwienia przedsiębiorstwom inwestowania, wzrostu i konkurowania na skalę globalną; mając na uwadze, że UE powinna wzmocnić swoje zaangażowanie na rzecz swobody przedsiębiorczości i usuwania barier; mając na uwadze, że dzięki zapewnieniu zharmonizowanych ram 28. system prawny ułatwiłby MŚP w UE dostęp do kapitału, przyczyniłby się do zmniejszenia różnic gospodarczych i terytorialnych w UE, zapewniłby zrównoważony dostęp i warunki rozwoju w różnych regionach oraz pozwoliłby inwestorom łatwiej zapewniać finansowanie przedsiębiorstwom znajdującym się w innym państwie członkowskim;

G. mając na uwadze, że ogólne ograniczenie obciążeń administracyjnych wynikające z proponowanego rozporządzenia ustanawiającego 28. system prawny szacuje się na 328–440 mln EUR w okresie 10 lat[7];

H. mając na uwadze, że dla MŚP, małych spółek o średniej kapitalizacji, przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up trudności w zrozumieniu różnych warunków prowadzenia działalności gospodarczej w UE – w tym wynikające z barier językowych, braku dostępu do informacji lub przepisów i wymogów, kwestii podatkowych i uzyskiwania zezwoleń na prowadzenie działalności – stanowią najpoważniejsze przeszkody w prowadzeniu działalności transgranicznej oraz w zwiększaniu skali działalności w UE; mając na uwadze, że kwestie podatkowe, w szczególności związane z

---

6 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2026 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie 28. systemu prawnego – nowe ramy prawne dla innowacyjnych przedsiębiorstw.

7 Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie korporacyjnych ram prawnych 28. systemu prawnego – „EU Inc.”.

podatkiem od wartości dodanej (VAT), wydawaniem pozwoleń i zezwoleń, stanowią główne przeszkody dla ich rozwoju w innych państwach UE[8];

I. mając na uwadze, że w 2025 r. w Europie było tylko 331 jednorożców w porównaniu z 1 963 r. w Stanach Zjednoczonych oraz że w latach 2008–2021 blisko 30 % europejskich jednorożców przeniosło siedziby poza UE; mając na uwadze, że duża część przedsiębiorstw opuszcza UE, aby znaleźć niezbędny kapitał w innych jurysdykcjach; mając na uwadze, że dzieje się to ze względu na lepszy dostęp do dużych rynków, sprzyjające otoczenie biznesowe, lepszy dostęp do kapitału wysokiego ryzyka, większą dostępność i mobilność utalentowanych i wykwalifikowanych pracowników, spójne ramy regulacyjne i mniej skomplikowane otoczenie podatkowe, a także szerszą dostępność systemów własności pracowniczej, co sprzyja inwestycjom transgranicznym oraz przyciąganiu i utrzymywaniu działalności gospodarczej i przemysłowej w ich gospodarkach[9];

J. mając na uwadze, że jak wspomniano w sprawozdaniu Draghiego, w odniesieniu do przedsiębiorstw innowacyjnych można by rozważyć wprowadzenie w ramach wzmocnionej współpracy zainteresowanych państw członkowskich dobrowolnego 28. zbioru przepisów dotyczących przedsiębiorstw, harmonizującego przepisy z zakresu prawa spółek, prawa upadłościowego oraz kilka kluczowych aspektów prawa pracy i opodatkowania, który to zbiór z czasem stawałby się coraz ambitniejszy[10];

K. mając na uwadze, że jak stwierdzono w sprawozdaniu Letty, podatki są kolejnym obszarem, w którym złożoność stanowi poważną barierę dla handlu transgranicznego i inwestycji transgranicznych a fragmentacja regulacyjna może sprawić, że jednolity rynek stanie się przeszkodą dla MŚP; mając na uwadze, że w sprawozdaniu wskazano 28. system prawny jako kluczowe narzędzie umożliwiające im pełne korzystanie z jednolitego rynku[11];

L. mając na uwadze, że wymiar podatkowy 28. systemu prawnego powinien być zgodny z ramami kompetencji przewidzianymi w traktatach i służyć wspieraniu pełnego cyklu życia przedsiębiorstw; mając na uwadze, że ze sprawozdania Draghiego wynika, iż w UE brakuje inwestycji kapitału wysokiego ryzyka na każdym etapie rozwoju przedsiębiorstw typu start-up (zalążkowym, wczesnym i

---

8 Sprawozdanie Komisji Europejskiej, badanie Eurobarometr Flash 559 „Startups, scaleups and entrepreneurship” [Przedsiębiorstwa typu start-up, scale-up i przedsiębiorczość], 2025 r.

9 M. Draghi: „The future of European competitiveness” [Przyszłość europejskiej konkurencyjności], 2024 r.

10 M. Draghi: „The future of European competitiveness” [Przyszłość europejskiej konkurencyjności], 2024 r.

11 E. Letta: „Much more than a market” [Znacznie więcej niż rynek], 2024 r.

późnym) ze względu na brak możliwości zwiększania skali działalności;

M. mając na uwadze, że potencjalne korzyści wynikające z opcjonalnego ogólnoeuropejskiego systemu biznesowego, znacznie upraszczającego cały proces przyszłej ekspansji na nowe rynki zarówno w UE, jak i poza nią, polegają na zwiększeniu pewności prawa, obniżeniu kosztów przestrzegania przepisów, uproszczeniu procedur regulacyjnych i podatkowych oraz zapewnieniu równych warunków działania w stosunku do konkurencyjnych jurysdykcji spoza UE; mając na uwadze, że należy zapewnić jasność i pewność prawa dla inwestorów europejskich i zagranicznych dzięki wprowadzeniu prostszych i lepiej zharmonizowanych przepisów, w tym w dziedzinie opodatkowania, które umożliwią im pewne inwestowanie transgraniczne;

N. mając na uwadze, że aby zrealizować te strategie i cele polityczne, UE i jej państwa członkowskie muszą działać w sposób skoordynowany, ambitny i zorientowany na wyniki;

O. mając na uwadze, że zakończenie prac nad unią oszczędności i inwestycji ma zasadnicze znaczenie dla uruchomienia kapitału prywatnego w Unii i jego efektywnego kierowania do gospodarki, w szczególności do MŚP, przedsiębiorstw typu start-up oraz przedsiębiorstw będących na etapie ekspansji; mając na uwadze, że bardziej pogłębiony, zintegrowany i dostępny rynek kapitałowy umożliwiłby poprawę dostępu do finansowania oraz sprzyjałby inwestycjom długoterminowym; mając na uwadze, że postępy w integracji europejskich rynków finansowych mają kluczowe znaczenie dla wzmocnienia konkurencyjności Unii, zapobiegania odpływowi przedsiębiorstw do innych jurysdykcji oraz dopilnowania, aby europejskie oszczędności finansowały wzrost i innowacje na jednolitym rynku;

P. mając na uwadze, że dodatkowe moduły wynikające z 28. systemu prawnego mogą przyczynić się do wspierania transgranicznego rozwoju długoterminowych produktów oszczędnościowych i emerytalnych; mając na uwadze, że w kontekście opodatkowania takie systemy powinny spójnie współdziałać z krajowymi ramami podatkowymi;

Zasady ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje wniosek ustawodawczy Komisji w sprawie 28. systemu prawnego dla przedsiębiorstw (EU Inc.); uznaje jego potencjalny systemowy wpływ na funkcjonowanie jednolitego rynku i ogólną konkurencyjność gospodarki europejskiej; podkreśla jednak, że wniosek dotyczący 28. systemu prawnego nie może zastępować dalszych działań ustawodawczych służących ograniczeniu

rozdrobnienia i różnic między ramami regulacyjnymi państw członkowskich;

2. zwraca uwagę na swoją rezolucję zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie 28. systemu prawnego: nowe ramy prawne dla innowacyjnych przedsiębiorstw;

3. pochwala przyjęcie programu „Jedna Europa, jeden rynek”, aby uwolnić potencjał jednolitego rynku; odnotowuje apel Rady Europejskiej o przyjęcie 28. systemu prawnego dla spółek; odnotowuje brak nawiązania przez Radę Europejską do kwestii ukierunkowanej harmonizacji polityki podatkowej w ramach tego programu, zwłaszcza że MŚP wskazały rozdrobnienie systemów podatkowych i VAT jako najczęstszą przeszkodę w rozszerzaniu działalności;

4. podkreśla, że w większości przypadków opodatkowanie należy do wyłącznych kompetencji państw członkowskich, jednak szczególnie pod względem proceduralnym można je jeszcze bardziej uprościć lub w ukierunkowany sposób zharmonizować, aby rozwiązać problem różnych systemów przestrzegania przepisów, złożonego i rozdrobnionego systemu opodatkowania osób prawnych, obowiązków sprawozdawczych i przeszkód administracyjnych oraz traktowania inwestycji transgranicznych; podkreśla pozytywny wkład poprzednich inicjatyw ustawodawczych UE w dziedzinie opodatkowania, zwłaszcza w przeciwdziałanie uchylaniu się od opodatkowania, unikaniu opodatkowania i oszustwom podatkowym, i zauważa, że uzupełniają one krajowe ramy prawne;

5. apeluje, aby inicjatywa dotycząca 28. systemu prawnego była merytorycznie ambitna, w tym pod względem podatkowym, a zarazem w pełni zgodna z traktatami, aby umożliwić MŚP, małym spółkom o średniej kapitalizacji i innowacyjnym przedsiębiorstwom zwiększanie skali działalności i sprawne funkcjonowanie na jednolitym rynku UE bez barier transnarodowych;

6. podkreśla, że 28. system prawny nie może w żadnym wypadku umożliwiać obchodzenia obowiązkowych krajowych mechanizmów ochrony pracowników, ich praw socjalnych, przedstawicieli i związków zawodowych ani stać się narzędziem podważania, ograniczania lub osłabiania ochrony zapewnianej na poziomie unijnym lub krajowym; zaznacza, że 28. system prawny powinien wspierać innowacje, przejrzystość polityki przedsiębiorstw oraz wzrost skali działalności i skalowalność przedsiębiorstw dzięki zachęcaniu do usuwania przeszkód prawnych i podatkowych, które ograniczają rozwój i ekspansję transgraniczną, a także sprawiedliwość podatkową, przy jednoczesnym skutecznym zapobieganiu dysproporcjom podatkowym, społecznym i regulacyjnym;

7. podkreśla, że w ramach EU Inc. wszystkie przedsiębiorstwa powinny móc czerpać korzyści płynące z cyfryzacji i uproszczenia wymogów zgodności, które zostaną wprowadzone w ramach modułu podatkowego 28. systemu prawnego (zwanego dalej „modułem podatkowym”);

8. uważa, że 28. system prawny stanowi strategiczny krok w kierunku dalszego pogłębienia jednolitego rynku i tym samym przyspieszenia integracji europejskiej oraz poprawy funkcjonowania jednolitego rynku i jego konkurencyjności;

9. podkreśla, że 28. system prawny należy stworzyć na podstawie podejścia modułowego; rozumie, że proponowane rozporządzenie ustanawiające ramy prawne dla przedsiębiorstw (EU Inc.) jest pierwszym etapem, który można rozszerzyć, dodając dalsze moduły, w tym dotyczące opodatkowania (moduł podatkowy); uważa, że te przyszłe moduły powinny obejmować istotne aspekty całego cyklu życia przedsiębiorstw i podlegać ciągłej ocenie na podstawie międzynarodowych wskaźników referencyjnych;

10. jest zdania, że można by dodać moduł podatkowy do wniosku ustawodawczego dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego ramy prawne dla przedsiębiorstw (EU Inc.), które powinny obejmować również opodatkowanie w ukierunkowany, ambitny i proporcjonalny sposób; uważa, że potencjalne korzyści płynące z modułu podatkowego obejmują niższe koszty przestrzegania przepisów, uproszczone procedury regulacyjne, większą pewność prawa, przewidywalność i łatwiejszy dostęp do rynków transgranicznych, co sprzyja poprawie i pogłębieniu jednolitego rynku europejskiego;

11. uznaje, że aby można było wprowadzić moduł podatkowy w obowiązujących ramach traktatowych i jeżeli obowiązująca procedura ustawodawcza nie przynosi rezultatów, należy rozważyć opcję opt-in odpowiednich przepisów albo w ostateczności – wzmocnioną współpracę, aby zaradzić niedociągnięciom polityki podatkowej; zauważa, że polityka podatkowa nadal podlega jednomyślności w Radzie UE; jest zdania, że przejście na głosowanie większością kwalifikowaną jest konieczne w niektórych aspektach polityki podatkowej, takich jak wdrażanie umów międzynarodowych podpisanych przez wszystkie państwa członkowskie, niektóre procedury administracyjne lub definicje prawne, aby unikać sytuacji, w których jednomyślność ogranicza harmonizację regulacyjną i uniemożliwia obywatelom i przedsiębiorstwom pełne korzystanie z jednolitego rynku; zwraca uwagę, że taki moduł powinien zostać zaprojektowany jako opcjonalny i przejrzysty system zapewniający pewność prawa i otwarty na przystąpienie innych państw członkowskich w dowolnym momencie, przy jednoczesnym unikaniu dalszej fragmentacji i zapewnieniu spójności jednolitego rynku;

12. zaznacza, że 28. system prawny musi skutecznie zmniejszyć złożoność przestrzegania przepisów dla uczestniczących w nim przedsiębiorstw i nie może tworzyć równoległego zbioru zasad nakładającego się na krajowe systemy prawne, prowadzącego do wzrostu zakłóceń prawnych, powielania regulacji, niespójności lub dodatkowych obciążeń administracyjnych; przypomina, że głównymi celami nowego systemu są uproszczenie i konkurencyjność oraz ich stałe zapewnianie, a zarazem dążenie do pozytywnej konwergencji społecznej;

13. stoi na stanowisku, że celem 28. systemu prawnego i jego modułu podatkowego nie jest stworzenie nieuczciwej korzyści podatkowej dla przedsiębiorstw i ich pracowników, lecz znaczne ograniczenie złożoności i obciążeń administracyjnych wynikających z różnych obowiązków, przy jednoczesnym poszanowaniu szczególnych cech takich przedsiębiorstw;

14. podkreśla, że aby uniknąć dalszej złożoności, przepisy 28. systemu prawnego powinny być zgodne z innymi ważnymi wnioskami Komisji i odpowiednimi wytycznymi Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) dotyczącymi większej integracji w ramach jednolitego rynku, a mianowicie w dziedzinie opodatkowania i obowiązujących przepisów podatkowych, zwłaszcza w unijnych ramach przeciwdziałania unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania, w tym w dyrektywie w sprawie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania[12] (ATAD);

15. apeluje o modułowe i pilotażowe podejście do 28. systemu prawnego, w którym na pierwszym planie będzie prawo spółek; podkreśla, że moduły te muszą skutecznie zmniejszać złożoność przestrzegania przepisów dla uczestniczących przedsiębiorstw, ale nalega, by przyjąć plan działania określający, co należy dodać i kiedy, który powinien być znany od samego początku i na bieżąco dostosowywany w ramach okresowego i demokratycznego przeglądu;

16. podkreśla w tym kontekście, że aby zapewnić wykonalność (polityczną) i zachować kontrolę państw członkowskich nad znaczną częścią ich polityki podatkowej, jak przewidziano w obecnych ramach prawnych, zakres modułu podatkowego powinien być początkowo ograniczony do konkretnej grupy przedsiębiorstw, takich jak transgraniczne przedsiębiorstwa typu start-up i przedsiębiorstwa scale-up zorientowane na wzrost, które zazwyczaj generują jedynie ograniczone dochody z podatku dochodowego od osób prawnych dla państw członkowskich; przyjmuje do wiadomości zalecenie Komisji z 18 marca 2026 r., które towarzyszyło wnioskowi dotyczącemu EU

---

[12] Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. L 193 z 19.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj).

Inc. i w którym określono definicję ww. przedsiębiorstw z wykorzystaniem takich kryteriów jak ich wydatki na badania i rozwój oraz wielkość;

17. podkreśla, że wszelkie zachęty podatkowe w ramach 28. systemu prawnego muszą być w pełni zgodne z przepisami dotyczącymi pomocy państwa i tak opracowane, aby zapobiegać szkodliwej konkurencji podatkowej, a jednocześnie zapewniać równe warunki działania na jednolitym rynku;

18. zwraca uwagę, że przedsiębiorstwa, które dobrowolnie przystąpią do 28. systemu prawnego i jego modułu prawnego, powinny przestrzegać jego zasad oraz że decyzja o przystąpieniu musi być automatycznie uznawana w ramach prawnych wszystkich państw członkowskich, tak aby mogły one prowadzić działalność na ich rynkach na takich samych zasadach jak każde inne przedsiębiorstwo zarejestrowane na rynku jednego z państw członkowskich; przypomina, że przystąpienie do 28. systemu prawnego powinno być opcjonalne, natomiast wycofanie się z niego – obowiązkowe po spełnieniu jasno określonych kryteriów, w tym po zrealizowaniu pierwszej oferty publicznej; podkreśla w tym kontekście, że należy stosować zasadę niedyskryminacji względem krajowych form prawnych spółek;

19. zauważa, że należy określić warunki wycofania się dla przedsiębiorstw, które postanowią wystąpić z systemu z własnej inicjatywy, w tym wymogi dotyczące wypowiedzenia, ewentualne minimalne okresy uczestnictwa i moment wejścia w życie wystąpienia, oraz że po spełnieniu odpowiednich kryteriów wycofania się należy zapewnić wystarczająco dużo czasu na niezbędne przekształcenie przedsiębiorstw, zapewniając przewidywalną i stopniową transformację przy jednoczesnym ograniczeniu do minimum możliwości arbitrażu regulacyjnego;

20. uznaje, że neutralność formy prawnej i niedyskryminacja podatkowa mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia wystarczającego zainteresowania systemem; wzywa Komisję, by w razie potrzeby zmieniła dorobek prawny UE związany z opodatkowaniem, bezpośrednio lub pośrednio, w celu dopilnowania, aby przedsiębiorstwa działające w ramach 28. systemu prawnego mogły zostać objęte ich własnym zakresem oraz aby uprościć i kontynuować harmonizację procedur korzystania z przywilejów przewidzianych w tych dyrektywach;

21. jest zdania, że na wczesnych etapach cyklu życia przedsiębiorstwa kluczowe znaczenie dla przekształcenia innowacyjnej koncepcji w rentowny podmiot mają szybkość i prostota, bez konieczności tworzenia odrębnych form prawnych w każdym państwie członkowskim; podkreśla, że w 28. systemie prawnym domyślnie należy wprowadzić jedną w pełni cyfrową rejestrację w punkcie

kompleksowej obsługi, obejmującą nadanie jednego numeru identyfikacji podatkowej, całkowicie znormalizowaną dokumentację, wzory i jeden interfejs składania deklaracji podatkowych, oraz przestrzegać zasady pierwszeństwa języka angielskiego w komunikacji, bez uszczerbku dla innych języków urzędowych UE; przypomina, że 28. system prawny powinien łączyć przejrzystą strukturę prawną, konkretne i możliwe do oszacowania z góry korzyści dla przedsiębiorstw oraz solidne wsparcie instytucjonalne; podkreśla synergie z wnioskiem dotyczącym ustanowienia europejskich portfeli biznesowych (COM(2025)0838), mającym na celu stworzenie płynnego i bezpiecznego środowiska cyfrowej interakcji między podmiotami gospodarczymi a organami sektora publicznego;

22. zauważa, że punkt kompleksowej obsługi lub alternatywnie inny centralny ośrodek powinien również pełnić funkcję platformy cyfrowej wspierającej przedsiębiorstwa przez cały cykl życia w ramach 28. systemu prawnego i jego różnych modułów; podkreśla, że powinien on zapewniać uproszczony dostęp do odpowiednich informacji regulacyjnych, podatkowych i administracyjnych w państwach członkowskich, gwarantując przejrzystość i pewność prawa, a także możliwość zakładania, prowadzenia i likwidacji działalności;

23. zaznacza, że bez uszczerbku dla dalszych środków ochronnych należy w pełni stosować środki przeciwdziałania unikaniu opodatkowania przewidziane w obecnych przepisach UE; podkreśla, że tylko przedsiębiorstwa prowadzące rzeczywistą działalność gospodarczą w UE powinny mieć dostęp do modułu podatkowego oraz że moduł ten nie powinien prowadzić do tworzenia firm fasadowych lub fikcyjnych, ponieważ takie praktyki podważają integralność regulacyjną, zakłócają uczciwą konkurencję i źle wpływają na rzeczywistą działalność gospodarczą w UE; podkreśla, że moduł podatkowy nie może stać się narzędziem umożliwiającym „turystykę podatkową” i w żadnym wypadku nie może służyć nieuzasadnionemu obniżaniu lub obchodzeniu obecnych poziomów opodatkowania na poziomie unijnym lub krajowym;

24. uważa, że przedsiębiorstwo, w przypadku którego oficjalnie stwierdzono naruszenie wiążących przepisów dotyczących oszustw, podatków, uchylania się od płacenia składek na ubezpieczenie społeczne lub partycypacji pracowników, nie powinno kwalifikować się do przystąpienia do modułu podatkowego;

25. podkreśla, że niezbędne są przejrzyste, rozliczalne i skuteczne ramy sprawozdawczości finansowej oraz że jednolite standardy rachunkowości powinny być stosowane domyślnie w stosunku do wszystkich przedsiębiorstw działających w ramach 28. systemu prawnego we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich, w razie potrzeby na podstawie uznanych na poziomie

międzynarodowym standardów, takich jak międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej;

Opodatkowanie osób prawnych

26. jest zdania, że brak harmonizacji polityki podatkowej w dziedzinie opodatkowania osób prawnych stanowi istotną przeszkodę dla transgranicznej działalności gospodarczej w UE, a jednocześnie zwiększa ryzyko agresywnego planowania podatkowego; dlatego proponuje, aby podstawą przyszłego modułu podatkowego była jedna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych dla uczestniczących przedsiębiorstw w całej UE w celu zapewnienia jasnego, skutecznego i przejrzystego systemu podatkowego; przypomina wcześniejsze inicjatywy, takie jak wspólna podstawa opodatkowania osób prawnych, CCCTB, BEFIT i model systemu opodatkowania według siedziby głównej dla MŚP, i proponuje, aby moduł podatkowy zapewniał jednolitą metodę określania dochodu podlegającego opodatkowaniu zgodnie z wytycznymi OECD, co zapobiegnie fragmentacji obliczania podstawy opodatkowania i ograniczy niepewność transgraniczną; podkreśla, że moduł podatkowy nie może jeszcze bardziej ograniczać swobody państw członkowskich w ustalaniu stawek podatku od osób prawnych; podkreśla, że priorytetem w 28. systemie prawnym powinna być rzeczywista konsolidacja, aby zapewnić skuteczne transgraniczne rozliczanie strat i tym samym zachęcić do inwestycji transgranicznych;

27. zauważa, że w odniesieniu do wniosku w sprawie ulgi służącej przeciwdziałaniu zjawisku uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego moduł powinien wspierać neutralność między finansowaniem dłużnym a finansowaniem kapitałowym, aby wyeliminować strukturalne uprzywilejowanie podatkowe i wzmocnić inwestycje kapitałowe, co jest szczególnie ważne dla przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up, które zależą głównie od finansowania kapitałowego na wczesnych etapach rozwoju;

28. proponuje, aby 28. system prawny dążył do uproszczenia administracji podatkowej i ograniczenia niepewności w wymiarze transgranicznym, w tym w miarę możliwości za pomocą standaryzacji deklaracji podatkowych, unikania powielania deklaracji, usprawnienia komunikacji między organami podatkowymi i stosowania zasady pierwszeństwa rozwiązań cyfrowych;

29. proponuje, aby skonsolidowana podstawa opodatkowania została przydzielona państwom członkowskim z wykorzystaniem wcześniej uzgodnionego wzoru odzwierciedlającego rzeczywistą działalność gospodarczą, taką jak sprzedaż, siła robocza, rzeczowe aktywa trwałe i obecność cyfrowa, oraz by zastąpiła ona złożone wewnątrzgrupowe spory dotyczące cen transferowych w ramach systemu przejrzystą metodą alokacji zgodnie z wytycznymi OECD;

podkreśla, że stanowiłoby to zarówno narzędzie upraszczające, jak i umożliwiające przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania;

30. przypomina, że stawki podatkowe muszą pozostać w gestii państw członkowskich; zauważa jednak, że można by je zgłaszać za pośrednictwem jednego interfejsu składania wniosków;

31. podkreśla, że należy skutecznie zapobiegać podwójnemu opodatkowaniu, na przykład za pomocą jednolitej klasyfikacji zysków kapitałowych, płatności wewnątrz systemu lub automatycznego wzajemnego uznawania statusu podatkowego;

32. proponuje, aby państwa członkowskie rozważyły utworzenie w sądach krajowych specjalnych zespołów zajmujących się sporami dotyczącymi modułu podatkowego i aby takie zespoły mogły rozstrzygać spory w języku angielskim;

33. podkreśla, że zwiększanie skali działalności w wymiarze transgranicznym może wiązać się z częstymi przypadkami mobilności przedsiębiorstw i reorganizacjami i że aby skorzystać z obecnych ram umożliwiających operacje neutralne podatkowo, moduł podatkowy powinien obejmować rozszerzenie obowiązującego prawa UE oraz odnosić się do problemów podatkowych związanych z mobilnością przez wzmocnioną koordynację administracyjną i większą pewność co do skutków materialnoprawnych, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że środki upraszczające będą podlegały odpowiednim zabezpieczeniom przed nadużyciami[13];

Podatek od wartości dodanej

34. podkreśla, że aby zmniejszyć obciążenia związane z przestrzeganiem przepisów, uczestnicy systemu muszą działać w scentralizowanych ramach VAT, w których jeden unijny numer identyfikacyjny VAT i cyfrowy portal punktu kompleksowej obsługi[14] muszą obejmować deklaracje i zwroty we wszystkich państwach członkowskich, w tym dzięki terminowym i sprawnym procedurom zwrotu oraz ograniczeniu potrzeby wielokrotnej rejestracji; zwraca uwagę na znaczenie promowania interoperacyjnych rozwiązań cyfrowych, w tym fakturowania elektronicznego, aby uprościć przestrzeganie przepisów, zwiększyć przejrzystość i ograniczyć koszty administracyjne; przypomina, że celem modułu podatkowego powinno być uproszczenie procedur, a nie harmonizacja stawek VAT

---

13 Parlament Europejski, Departament Polityki Gospodarczej i Wzrostu; Filip Debelva, Joris Luts, Anne Mieke Vandekerkhove, Niels Bammens, analiza pt. „Feasibility of a 28th Tax Regime and Its Potential to Support EU Competitiveness” [Wykonalność 28. systemu podatkowego i jego potencjał w zakresie wspierania konkurencyjności UE], 2026 r.

14 Pakiet dotyczący VAT w epoce cyfrowej (ViDA).

i umożliwienie przedsiębiorstwom rozwoju bez mnożenia interfejsów administracyjnych;

Podatek u źródła

35. podkreśla, że transgraniczne przepływy kapitałowe w obrębie modułu powinny być traktowane w bardziej skoordynowany i efektywny sposób, co oznacza, że dywidendy, odsetki i opłaty licencyjne między uczestniczącymi podmiotami a powiązanymi z nimi instrumentami inwestycyjnymi powinny czerpać korzyści ze wspólnej uproszczonej procedury podatku u źródła i minimalnego skutecznego opodatkowania i im podlegać; proponuje, aby natychmiastowe uznawanie rezydencji podatkowej odbywało się za pośrednictwem scentralizowanego unijnego rejestru cyfrowego, co umożliwi usprawnienie cyfrowych procedur rozliczeniowych i wyeliminuje opóźnienia związane z ręcznym rozpatrywaniem wniosków o zwrot podatku, wskazywane jako kluczowa bariera dla zwiększania skali działalności w UE[15];

36. wzywa do opracowania jasnej i przejrzystej definicji własności rzeczywistej dla celów podatkowych, która to definicja pozwoliłaby zidentyfikować rzeczywistych właścicieli przedsiębiorstw, lub przynajmniej do określenia zrozumiałego i powszechnie akceptowanego zestawu kryteriów, na podstawie których powinno się udzielać zwolnienia z podatku u źródła i unikać długotrwałych procedur zwrotu podatku, przy czym procedury te powinny być utrzymane w sytuacjach, gdy żadne z tych kryteriów nie jest spełnione;

Opodatkowanie pracowników

37. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący fakultatywnego korzystania z unijnych opcji na udziały dla pracowników w ramach szerszego wniosku dotyczącego EU Inc., a w szczególności zawartą w nim zasadę, zgodnie z którą opodatkowanie powinno następować w momencie zbycia i podlegać takiemu samemu traktowaniu podatkowemu jak inne opcje na akcje dla pracowników lub podobne instrumenty na mocy prawa krajowego; uważa jednak, że wdrożenie unijnego systemu opcji na udziały dla pracowników powinno być obowiązkowe w ramach modułu podatkowego; odnotowuje, że należy traktować zyski jako dochód kapitałowy, a nie dochód z pracy, co pozwoli dostosować zachęty dla pracowników do długoterminowego rozwoju przedsiębiorstwa i wyeliminować zakłócający wpływ opodatkowania z góry; popiera uwzględnienie kwestii ich przekształcania względem istniejących programów opcji na akcje w

---

15 Dyrektywa Rady (UE) 2025/50 z dnia 10 grudnia 2024 r. w sprawie szybszego i bezpieczniejszego systemu ulg w nadmiernym podatku u źródła (Dz.U. L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj).

Europie, aby ułatwić przechodzenie istniejących przedsiębiorstw do 28. systemu prawnego;

38. podkreśla rolę programów akcji pracowniczych i podobnych mechanizmów w tworzeniu zachęt dla przyciągania talentów i kluczowego personelu w takich przedsiębiorstwach; zwraca uwagę, że taki personel obejmuje założycieli i innych niezbędnych pracowników, których umiejętności i wiedza fachowa mają kluczowe znaczenie dla rozwoju przedsiębiorstwa; uważa, że przejrzysty, racjonalny ekonomicznie i przewidywalny system podatkowy dotyczący takich instrumentów ma zasadnicze znaczenie dla zatrzymania tych przedsiębiorstw w UE oraz dla przyciągania i zatrzymywania talentów na warunkach porównywalnych z warunkami oferowanymi w innych konkurencyjnych jurysdykcjach;

39. apeluje o znormalizowaną unijną metodę wyceny zapewniającą stosowanie zasad „bezpiecznej przystani” w celu określenia wartości udziałów i opcji na udziały w spółkach nienotowanych na rynku regulowanym, co zapobiegnie ponownej ocenie z mocą wsteczną i ograniczy niepewność prawa; uważa, że takie wyceny powinny być uznawane przez uczestniczące organy podatkowe, o ile nie wykazano nadużycia, oszustwa ani oczywistego błędu;

40. przypomina, że składki na ubezpieczenie społeczne i podatki dochodowe od emerytur mające zastosowanie do pracowników prowadzących działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim są określone w wielopaństwowych ramach dotyczących pracowników na mocy art. 13 rozporządzenia (WE) nr 883/2004[16], zgodnie z którymi mające zastosowanie ustawodawstwo określa się na podstawie szeregu czynników, co zwiększa pewność prawa i zmniejsza transgraniczne obciążenia administracyjne;

41. apeluje o ukierunkowane przepisy zapewniające pewność podatkową pracownikom, którzy przemieszczają się między państwami członkowskimi w okresie między przyznaniem instrumentów udziałowych a zbyciem odpowiadających im akcji, w tym przez uproszczoną sprawozdawczość pracodawców w ramach jednego cyfrowego punktu kontaktowego oraz unikanie podwójnego lub wielokrotnego opodatkowania w momencie zbycia tych instrumentów; podkreśla, że wszelka alokacja praw do opodatkowania powinna być proporcjonalna, prosta i przewidywalna;

Ustalanie cen transferowych

42. wyraża ubolewanie, że mimo iż wszystkie państwa członkowskie dysponują przepisami krajowymi zgodnymi z wytycznymi OECD w

---

16 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/883/oj).

sprawie cen transferowych, w związku z brakiem odnośnej unijnej dyrektywy nadal występują rozbieżności w stosowaniu tych wytycznych; podkreśla, że aby zapobiec przekształceniu się kosztów przestrzegania przepisów w strukturalną barierę dla ekspansji, należy znacząco ograniczyć złożoność cen transferowych: uważa, że należy wykorzystać elementy CCCTB, aby zapewnić spójną podstawę ujednoliconych europejskich ram podatkowych; proponuje, aby w ramach modułu podatkowego Komisja jasno określiła zasady ustalania cen transferowych mające zastosowanie do przedsiębiorstw przystępujących do 28. systemu prawnego oraz uwzględniła skoordynowane bezpieczne przystanie, które powinny mieć zastosowanie do rutynowych usług wewnątrzgrupowych i transakcji niskiego ryzyka, a zharmonizowane podejścia – do udzielania licencji na własność intelektualną i alokacji kosztów, aby ograniczyć spory, przy czym wymogi dotyczące dokumentacji powinny być proporcjonalne do wielkości przedsiębiorstwa i etapu jego rozwoju;

Dostęp do kapitału

43. apeluje o ujednolicenie definicji i sposobu traktowania zysków kapitałowych, a także o skuteczne mechanizmy przeciwdziałania podwójnemu opodatkowaniu, aby zmniejszyć niepewność transgraniczną; sugeruje ocenę możliwości ustanowienia jednolitego, zweryfikowanego cyfrowo statusu inwestorów na podstawie zestawu wspólnych norm, aby zapewnić automatyczne uznawanie ich kwalifikowalności we wszystkich państwach członkowskich w celu ułatwienia inwestycji transgranicznych; jest zdania, że należy wprowadzić znormalizowane instrumenty inwestycyjne, w tym zharmonizowane i zamienne wzory finansowania i wzory umów akcjonariuszy, aby zmniejszyć koszty transakcji i ograniczyć niepewność prawa, a jednocześnie wzmocnić ochronę inwestorów i przejrzystość rynku;

44. podkreśla, że jednym z celów nowego systemu jest przyczynienie się do rozwoju prawdziwego unijnego rynku kapitałowego, umożliwiającego firmom objętym jego zakresem pozyskanie niezbędnego finansowania, przy jednoczesnym utrzymaniu obecności w Unii; podkreśla zatem, że należy uruchomić znaczne zasoby oszczędności istniejących w Unii na rzecz inwestycji, w szczególności poprzez opracowywanie atrakcyjnych i dostępnych produktów inwestycyjnych dla inwestorów detalicznych, a jednocześnie zapobiegać ryzyku przekierowywania takich oszczędności do jurysdykcji spoza UE; podkreśla, że moduł podatkowy musi ułatwiać wypełnienie obecnej luki w finansowaniu w UE;

45. podkreśla, że 28. system prawny powinien bezpośrednio odpowiadać na przeszkody strukturalne ograniczające mobilizację kapitału w Europie; przypomina, że z perspektywy inwestora konieczne jest zapewnienie spójnych regulacji i wymogów ostrożnościowych; uważa, że 28. system prawny powinien obejmować zharmonizowane przepisy

dotyczące instrumentów dłużnych, w tym związane z tymi instrumentami przepisy dotyczące niewypłacalności, dzięki którym inwestorzy będą mogli inwestować w przedsiębiorstwa bez nabywania praw do kontroli nad nimi;

Zachęty podatkowe

46. podkreśla, że w module podatkowym należy wprowadzić odpowiednie, skoordynowane i podlegające ścisłym warunkom zachęty podatkowe ukierunkowane na badania naukowe, rozwój i reinwestycje; zauważa, że zharmonizowane ramy odniesienia dla zachęt do badań naukowych i rozwoju powinny określać wspólne definicje kwalifikowalności i minimalne standardy obowiązujące we wszystkich państwach członkowskich, w tym m.in. warunkowość społeczną oraz narzędzia regularnego monitorowania i oceny wydatków podatkowych, aby zagwarantować, że: (i) są one adekwatne do celu, (ii) są opłacalnym sposobem wspierania innowacji oraz (iii) nie mają nieoczekiwanych ani negatywnych skutków; zaznacza, że przedsiębiorstwa przystępujące do modułu podatkowego nie powinny być dyskryminowane w dostępie do programów lub zachęt państw członkowskich ze względu na swoją formę prawną;

47. podkreśla ponadto, że konstrukcja zachęt na działalność badawczo-rozwojową w ramach modułu podatkowego musi być wyraźnie dostosowana, aby zgadzała się z globalnymi zasadami minimalnego opodatkowania OECD w ramach filaru drugiego, w szczególności przez uwzględnienie zasad dotyczących kwalifikowanych zwrotnych ulg podatkowych, aby zagwarantować, że firmy objęte zakresem modułu podatkowego – które mogą nie osiągać jeszcze zysków – będą mogły w pełni korzystać z tych zachęt bez niewspółmiernych obciążeń administracyjnych;

48. przypomina o potrzebie silnego stymulowania działalności scale up; uważa, że jeżeli reinwestowane zyski są wykorzystywane na badania naukowe i rozwój, cyfryzację lub zielone innowacje, powinny one kwalifikować się do tymczasowych dodatkowych odliczeń lub odroczeń podatkowych, aby zachęcić do kierowania zatrzymanych zysków na inwestycje zwiększające produktywność, a nie na krótkoterminową dystrybucję i tym samym zwiększyć zdolności technologiczne i konkurencyjność; podkreśla, że wszystkie zachęty muszą być opracowane w sposób przejrzysty, prosty i zgodny z zasadami pomocy państwa;

Ocena skutków, przegląd i ewaluacja

49. wzywa Komisję do zapewnienia regularnego kompleksowego przeglądu i w razie potrzeby rewizji aspektów podatkowych 28. systemu prawnego, w tym oceny możliwości dodawania do niego przepisów dotyczących nowych modułów, poziomu jego

wykorzystania przez przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, przedsiębiorstwa typu start-up i przedsiębiorstwa scale-up, ich rozwoju i wzrostu gospodarczego, dostosowania systemu do zmieniających się potrzeb gospodarczych i społecznych, jego ogólnej przydatności oraz wpływu na konkurencyjność UE (z uwzględnieniem porównań międzynarodowych); uważa, że przegląd powinien odbywać się co cztery lata, aby zapewnić możliwość dostosowania się do nowych wyzwań;

°

° °

50. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.